

Mellem flod og ebbe

Skibet hedder ARK

Dyrene har forladt det

Vandene er delte



Billedet viser et lystfartøj med nogle specielle egenskaber.

Det stikker under normale omstændigheder ca. 30 cm, men kan takket være en anordning, der forøger bærefladen på vandet med 21 m² i forhold til de flade flydelemers 18 m², gå fra at stikke 30 cm til kun at stikke 15 cm på et kort øjeblik. Anordningen er ikke en fast del af skibet, men består af en medbragt pumpe, en presenning og lidt brædder.

Der er her tale om en ekstremt lavpraktisk og simpel anordning, som ikke er en del af skibet.

Man kan desuden folde og pumpe det kinesisk producerede flydende badelegetøj op skiftevis under den ene og anden side af skibet, for så at hæve det op i en passende højde.

Det er heller ikke raketvidenskab, selv om der er mange praktiske udfordringer i det. Fx kan man ikke regne med at få lov til at blive stående på de plader, som holder konstruktionen oppe, som man ser på billedet. Skiftende vandstand og bølgeaktivitet vil relativt hurtigt underminere grundlaget under en og flere af de punkter, som skibet hviler på.

For at opnå et mere stabilt ophold på havbunden både under flod og ebbe, skal man så lægge en dug ud under pladerne, før skibet stiller sig på dem. Den skal holdes nede af sand, og den vil så forhindre, at fundamentet af stabilt sand eroderer under skibet.

Skibets sejlegenskaber er beregnet og dokumenteret.

Det er yderst mobilt og kan flytte sig med 12 km/t ved hjælp af de to påhængsmotorer.

Det er manøvredygtigt under stille vindforhold og kan således bevæge sig rundt i kystnære områder i de indre danske farvande, som det, det er, et lystfartøj, med evne til at lægge sig for svaj på havbunden få meter fra stranden eller mere traditionelt længere ude i vandet.

Der er ikke andre lystbåde i Danmark, der har så vide muligheder for at opholde sig så tæt på stranden, samtidigt med at de juridisk og praktisk er at betragte som lystbåde, der ligger for svaj.

Det hele er gennemtænkt og realiseret af et par mennesker, som ikke har særlige kompetencer inden for ingeniørkunsten. Det er ganske let at gøre den slags. Men det er der ingen der ved, så de gør det ikke.

Den egentlige hensigt med projektet kan være en smule diffus at komme ind på. Det handler nok mest af alt om at tænke i muligheder, som af den ene eller anden grund stort set altid afslører sig som relativt trivielle i sidste ende. Når muligheden er realiseret, så står man der og tænker lidt, "hva så gamle jas, hvad fik du ud af det"!

Det praktiske er lettere trivielt, ikke uden udfordringer, men trivielt, når først den øjeblikkelige virkelighed af fysisk nødvendighed er kommet nogenlunde under kontrol.

Opholdet i skibet giver selvfølgelig nogle indtryk, som ikke svarer til ret meget andet, men er også lettere forudsigelige og i overensstemmelse med en almindelig kendt virkelighed. Rent sanseligt kan man ikke falde i svime over ikke at behøve så meget andet end skibet for at leve og fungere en stor del af året. Havet giver med sine velkendte kvaliteter de indtryk, som man kan forvente, og

konstruktionen, som står på havbunden eller flyder, har de faciliteter, som en almindelig velfærdsborger forventer at have til rådighed.

Skibets navn, ARK, står for fortællingen om det redningsfartøj, som skulle bevare den biologiske diversitet efter syndfloden, som en lettere kolerisk guddom havde sat i værk, for at drukne mangfoldigheden af usympatiske mennesker.

Det er så ikke en sur faderinstands, der har bedt os om at lave fartøjet. Vi er nok optaget af den praksis, som mennesket står for. Det er åbenlyst, at menneskeheden er ved at smadre livet på planeten, og at det udfolder sig under idiotiske hurraråb og tilbedelse af de kriterier for succes, som man dyrker.

Havet omkring Danmark er stendødt! Der er ikke ret meget andet end fedtemøg, lidt krabber og råddenskab tilbage i de indre danske farvande.

Billedet af Ark er taget i Korshavn på Fyns Hoved. Vandet inde i denne naturhavn er relativt rent, og der er faktisk ålegræs på bunden i store områder. Det er dog dækket af trådalger, og vil muligvis dø, når vi når til efteråret. Men vandet er betydeligt mere appetitligt her, end inde i fjordene, hvor havbunden stinker af svovl, når man trækker ankeret op.

Det er i denne realitet, at menneskets sanselighed og æstetik udfolder sig.

Sommerhusejerne omkring bugten på Fyns Hoved har betalt millioner for deres sommerbolig, og nogle af dem kan ikke holde deres følelsesudbrud tilbage i relation til skibets fremtræden.

En af de lokale fiskere, som ikke kan fange andet end hummere nu, fordi fiskene er døde på grund af menneskets ødelæggelse af havet, gav sidste år udtryk for, at skibet skar ham voldsomt i øjnene, men at han selvfølgelig ikke kunne forhindre det i at være der, i at det fantes!

En lystbåde ejer af en anden kaliber gav udtryk for sin forargelse over, at ARK lå der, lige midt i udsigten, som i øvrigt præges af dyre skibe ligesom hendes eget, smukke dyre skibe, som svarer præcist til det de er, serieproducerede statussymboler, der anvendes et par uger om året, og som resten af året ligger i havn eller på land, hvor de får bundmaling og anden behandling, som er ren gift for havmiljøet.

Som systemteoretiker udfolder min indskrivning af mig selv som kognitivt sanseligt væsen sig i min sociale og på anden vis konstruerede omverden.

Jeg ser ikke rigtigt nogen særligt rigtig form for sanselighed eller æstetik udfolde sig i eller omkring mig. Jeg erfarer med al mulig tydelighed, hvordan det, der virker påfaldende anderledes fanger opmærksomheden og den fordømmende attitude, som rammer ARK. Nogle synes at skibet er pudsigt og sjovt, nogle synes at det som konstruktion er interessant og så er der dem, der med udgangspunkt i deres selvforståelse fordømmer skibet som ekstremt grimt og provokerende.

Min egen konstante grundtone i tilgangen til mennesket med dets sanselighed og æstetik sætter alt ind i en oplevelse af dyb sorg.

Den forargelse, som skibet møder, tilhører nogle af de mest storforbrugende og storsvinende mennesker i hele verden. Deres enorme forbrug af jordens begrænsede ressourcer og deres selvforståelse centrerer sig om, at deres succes på gældende sociale kriterier for succes, er garantien for udviklingen mod den bedste af alle verdener.

Deres medier og politikere lever af at fodre dem med denne fortælling. Resultatet er ødelagte livsbetingelser, det døde hav omkring Danmark, flygtningestrømme fra Afrika og Mellemøsten, en konsekvent løgner i den fri verdens førerbunker, Det Hvide Hus, naturbrande i Europa og Amerika og meget anden elendighed.